

(/users/jens-hjollund)

Af Jens Hjøllund
(/users/jens-hjollund)

Skribent
06 jun. 17

ANMELDELSE

SPOR EFTER FUGLE AF JULIE STEN-KNUDSEN (/ANMELDELSER/SPOR-EFTER-FUGLE-AF-JULIE-STEN-KNUDSEN)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/spor-efter-fugle-af-julie-sten-knudsen&title=Spor%20efter%20fugle%20af%20Julie%20Sten-Knudsen)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/spor-efter-fugle-af-julie-sten-knudsen&status=Spor%20efter%20fugle%20af%20Julie%20Sten-Knudsen)

[u=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/spor-efter-fugle-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/spor-efter-fugle-af-julie-sten-knudsen)

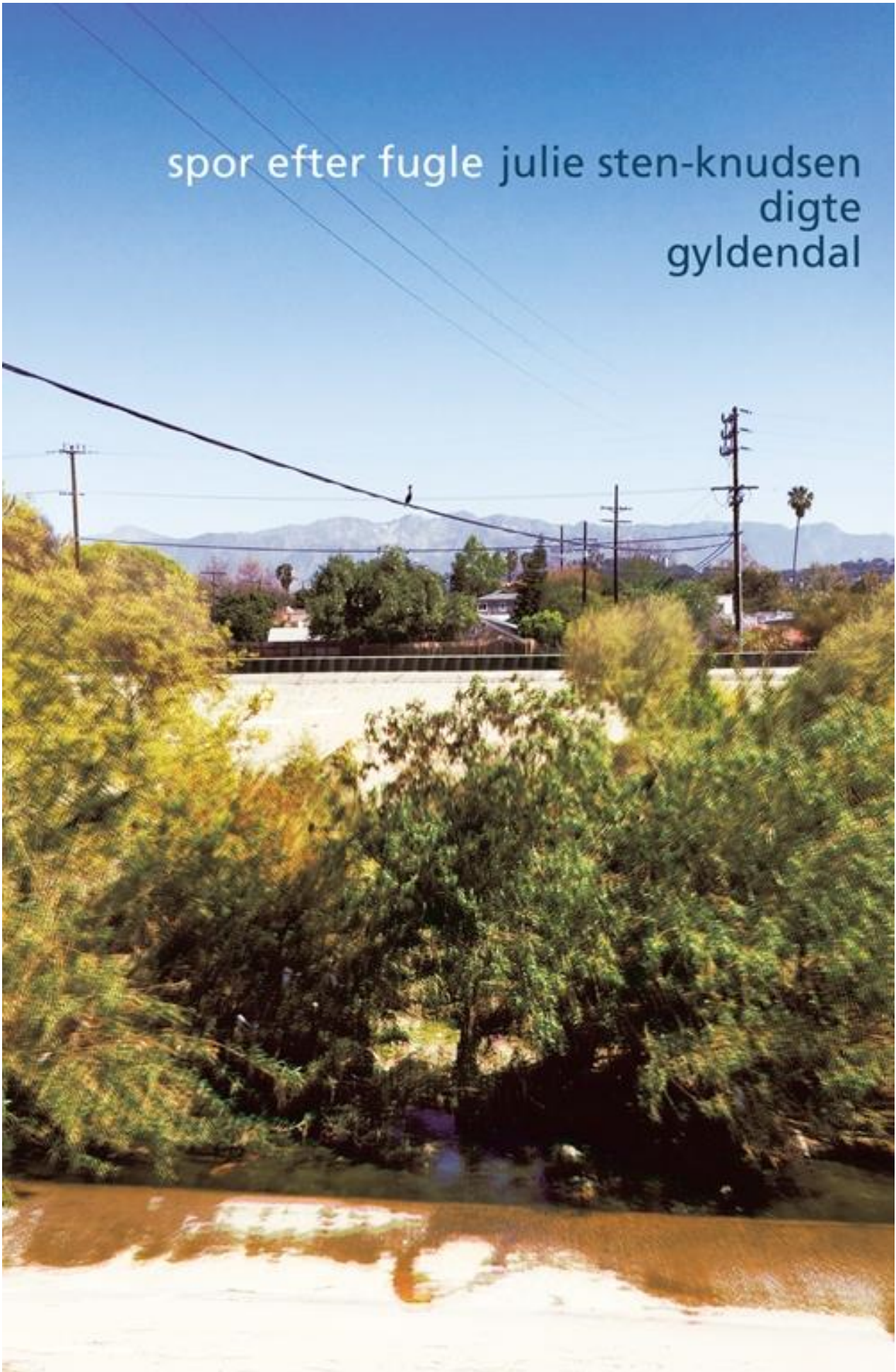
[url=https://litteratursiden.dk/anmeldelser/spor-efter-fugle-af-julie-sten-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/spor-efter-fugle-af-julie-sten-knudsen)

[af-julie-sten-knudsen&title=Spor efter fugle af Julie Sten-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/spor-efter-fugle-af-julie-sten-knudsen)

[knudsen&status=Spor efter fugle af Julie Sten-](https://litteratursiden.dk/anmeldelser/spor-efter-fugle-af-julie-sten-knudsen)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/spor-efter-fugle-af-julie-sten-knudsen) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/spor-efter-fugle-af-julie-sten-knudsen) for at skrive kommentarer.

spor efter fugle julie sten-knudsen
digte
gyldendal

Julie Sten-Knudsens digte er lavmælte og lyttende med et både kærligt og kritisk blik for, hvordan mennesket og naturen påvirker hinanden.

I et af de første digte i Julie Sten-Knudsens tredje digtsamling 'Spor efter fugle' *"har nogen åbnet et vindue ud mod foråret/ som en opmærksom lytten"*. En sådan opmærksom og lyttende måde at møde og beskrive omverdenen på er også præcise udtryk for det, der sprogligt og tematisk binder bogens tekster sammen.

Med deres fint registrerende og fænomenologiske blik sætter digtene fokus på de skrøbelige og flygtige ting og stemninger, der hele tiden truer med at forsvinde og unddrage sig vores opmærksomhed, men som afsætter næsten usynlige spor: Lugten i tøjet der har hængt ude om natten, vindens bølgende bevægelser i kornet eller det spildte vand i vindueskarmen, der fordamper og efterlader sig en kalkagtig plet.

Den samme opmærksomhed fastholdes i digtenes glimt af et spirende kærlighedsforhold, i små brudstykker af erindring og ikke mindst i intense sansninger af naturen. I Julie Sten-Knudsens digte er naturen nemlig ikke blot en stemningsskabende kulisse, men en uomgængelig fysisk realitet, der har værdi i sig selv, og som, set i lyset af den accelererende globale klimakrise, maner til ansvarlighed og ydmyghed.

Der er mange slags natur i digtene, men altid i samspil og udveksling med kulturen. Den sociale og politiske virkelighed er altid til stede. Der foregår noget i periferien, som konstant truer og anfægter uskylden og harmonien: Jegets møde med flygtningen på vej til Sandholm, de ventende i kø foran herberget, eller de øldrikkende deltagere til bogreceptionen, der diskuterer den europæiske flygtningepolitik *"imens går en mand rundt i udkanten af festen/ og indsamler de tomme dåser"*.

På samme måde forholder digtene sig kritisk til det sentimentaliserede eller kulturelle filter, vi normalt betragter landskabet og naturen igennem. Køerne på Kongelundens strandenge ligner til forveksling dem på Theodor Philipsens malerier, hvis det ikke lige var for de lettende og landende fly fra lufthavnen, der hvert minut brager hen over området *"dem der bor her må bare vænne sig til det/ menneskene, køerne, fuglene"*. Citatet er et eksempel på, hvordan mennesket og de fysiske omgivelser med "et økologisk blik" tænkes sammen hos Julie Sten-Knudsen. Hendes digte er ikke klimakrise- eller økopoesi af den højtråbende eller ekspressive slags, men i kraft af deres evne til opmærksomhed og lydhørhed, er de i stand til at formulere en oplevelse af, hvordan mennesker og natur hænger sammen og smitter af på hinanden.

Det åbne vindue optræder igen på bogens sidste side. Et smukt digt om en tilfældig, men særlig, sommernat i byen, hvor dufte og lyde blandes og ophæver grænserne mellem inde og ude. Alt er til stede midt i almindeligheden og foreløbigheden: *"Lugten i tøjet der har hængt ude om natten/ det udenfor der kommer med ind/ lydene fra det åbne vindue/ kirkeklokkens midnatsslag, arabisk popmusik/ kvindestemmer, fodtrin, en der fumler med sine nøgler/ den svale luft strømmer ind i soveværelset/ som vand der fylder et bassin/ vi kan bo her mens vi venter"*.

Internal links

Atlantehavet vokser af Julie Sten-Knudsen (</anmeldelser/atlanterhavet-vokser-af-julie-sten-knudsen>)

Hjem er en retning af Julie Sten-Knudsen (</anmeldelser/hjem-er-en-retning-af-julie-sten-knudsen>)

Bøger af Julie Sten-Knudsen